

ADNOTARE

Brînză Ionela

Actualitatea pedagogiei formativ - organiciste a lui G.G. Antonescu

teză de doctor în științe ale educației, Chișinău, 2021

Structura tezei: introducere, trei capitole, concluzii generale și recomandări, bibliografie - 217 surse, 14 anexe. În total, teza conține 185 pagini text de bază, 8 tabele. Rezultatele obținute sunt publicate în 13 lucrări științifice.

Cuvinte – cheie: cercetare pedagogică fundamentală: istorică și teoretică; strategie de cercetare istorică *sincronică* și *diacronică*, pedagogie generală: fundamentele pedagogiei, teoria generală a învățământului, teoria educației; principiul, școlii formativ-organiciste, politica educației, reforma învățământului, activismul pedagogic, democratismul pedagogic

Domeniul de studiu: Pedagogie istorică

Scopul cercetării: Analiza operei lui G.G. Antonescu din perspectivă istorică, sincronică și diacronică, necesară pentru a evidenția actualitatea și valorificarea sa în condiții de criză a educației care impune proiectarea reformei învățământului.

Obiectivele cercetării deduse din scopul general sunt: evidențierea dimensiunii istorice a personalității pedagogului G.G. Antonescu; analiza dimensiunii epistemologice a pedagogiei generale; interpretarea istorică și teoretică a operei sale la nivel praxiologic, de politică a educației; elaborarea unui model de reformă a învățământului bazat pe cercetarea fundamentală, istorică și teoretică a operei lui G.G. Antonescu, aplicabil și în prezent.

Noutatea și originalitatea științifică rezultă din: a) analiza istorică și teoretică a conceptelor pedagogice fundamentale, denotative, normative și metodologice elaborate de G.G. Antonescu în opera sa, valorificabile și în prezent în perspectiva construcției epistemologice a unui model de reformă a învățământului aplicabil în epoca modernă și contemporană; b) identificarea și valorificarea *ideilor pedagogice semnificative* din perspectiva trecutului, dar mai ales a prezentului și a viitorului educației și învățământului, realizate în condiții de cercetare proprii pentru specialitatea Pedagogia istorică.

Problema științifică de importanță soluționată constă în: evidențierea fundamentelor istorice și teoretice ale domeniului; identificarea problemelor specifice școlii românești raportate la valorile clasice, dar și la metodele noi, adaptabile la practica învățământului dincolo de orice modă trecătoare; valorificarea relației necesară între istorie și teoria pedagogică, în contextul analizei unei opere semnificative în arealul românesc interbelic, cu impact epistemologic și deontologic, reflectat și în prezent, în condiții de criză a educației, în context postmodern (contemporan).

Importanța teoretică și valoarea aplicativă a lucrării. Importanța metodei istorice este probată prin faptul că este parte a strategiei de cercetare fundamentală alături de cercetarea teoretică. Ea identifică evoluția gândirii pedagogice și a instituțiilor pedagogice prin interpretare sincronică - diacronică.

Obiectul metodei de cercetare istorice îl constituie astfel „cunoașterea evoluției istorice, a întregii noastre activități pedagogice - fie teoretică, fie practică, fie că e vorba de organizare școlară, de metode sau de idealuri.” Modelul de analiză propus de G.G. Antonescu este comparabil cu cel utilizat în anii 1960 de marele pedagog polonez Suchodolski, care îmbină cercetarea teoretică cu cercetarea istorică.

Cercetarea teoretică, are în vedere „cercetarea realității școlare în raport cu principiile cele mai importante ale pedagogiei contemporane.” Acest tip de cercetare se bazează pe analiza conceptuală a educației cu funcții de aprofundare a realității pedagogice la nivel de maximă generalitate și abstractizare.

Valoarea aplicativă este reprezentată de elaborarea modelului de reformă a învățământului, necesar în condiții de criză a sistemului de învățământ, validat la nivel de cercetare pedagogică fundamentală și experimentală. Acest model oferă deschideri spre problematica actuală a învățământului românesc, în acord cu titlul tezei, la specialitatea Pedagogia istorică, abordat din perspectiva cercetării istorice sincronice și diacronice – „Actualitatea pedagogiei lui G.G. Antonescu”.

Implementarea rezultatelor științifice obținute se concretizează în studii, în lucrări științifice și în modelul elaborat de reformă a învățământului, necesar în condiții de criză a sistemului de învățământ .